

adeo ut eis utar in his que p̄cepit lex diuina. Si uero ad malas artes
sollers & p̄spicere ueritate ingenuū & reb̄ dī abutām̄ in his que nō
uult dī. hoc ē aburare depositū & beneficia uertere i p̄fidiam.

H̄ideam̄ nunc quid etiam societas intelligenda sit. Putas ē aliquis
q̄ sedm̄ littām̄ cōmoneri debeat. ne forte i ratione pecunie ul̄
qualibet alia sp̄ē societatis sociū fraude decipiatur. Ita mīscdie
ē illa anima. i qua cadere adhuc fraudis hoc genus potest. Ve
rū tamen qm̄ multa ē in homine fragilitas. etiā de his cōmonen
tus. quia nec apl̄m̄ piguit ista mandare. Dicit enī neq̄ circū
scribat in negotio fr̄m̄ suū. uindexē de his om̄ib̄ dī. Nunc u
req̄ram̄ que sit etiam societas sp̄ē. Audi de his superiorib̄ libis
apl̄m̄ dicente. Si qd̄ sedm̄ caritatis. si qua societas sp̄ē. si qua
uiscera miserationis. implete gaudiū meū. H̄ides societatem
legis. quom̄ intellexit apl̄s paulus. Audi & ioh̄m̄ quom̄ uno
codē q; sp̄ū ploquāt̄. Et societate inquit habem̄ cū patre. & cū
filio eī ih̄u xp̄o. Et nē petrus dicit. Consortes inquit facti estis
diuine nature qd̄ ē sociū. Et nūm̄ dicit apl̄s paulus. Que enim
societas luci ad tenebras. Qd̄ si luci ad tenebras societas nulla ē.
potest ḡ societate lux habere cū luce. Igit̄ si nob̄ cū patre.
& filio. & cū sp̄ū sc̄ō societas data ē. uidendū nob̄ est ne sc̄ām̄
istam diuināq; societate peccando abnegem̄. Si enī agamus
op̄a tenebrarū. certū est quia societate negauim̄ lucis. S; & sc̄ōz
socios nos dicit apl̄s. Nec mirū. Si enī cum patre & filio dicit̄
nob̄ ēē societas. quom̄ n̄ & cū sc̄is. Non solum que i trast̄. si & que
in eccl̄. Xp̄c̄ p̄ sanguinē suū pacificauit tr̄estria & celestia. ut
celestib̄ tr̄ena sociaret. Qd̄ euident̄ indicat uero dicit gaudiū ēē